

GALLERI OLLE CARLSSON

SVART SEXIGT *med* INTEGRITET

Varje bild står för sig själv mot den vita bakgrunden. Samlingen är spretig, men hålls ihop av kompromisslösa kontraster i svart och vitt. På kort tid nådde Olle Carlsson långt. Sedan orkade han inte mer.

TEXT AMY LAGERMAN FOTO OLLE CARLSSON

Olle Carlssons bilder är svarta samtidigt som de är svettigt sensuella, närgångna, utlämnande och ömsinta. Att Anton Corbijn är en av hans förebilder är inte svårt att gissa sig till efter en genomgång av portfolion. Liksom Corbijn är det lithkopieringens hårda kontraster som gäller, även om Olle framställer sina bilder digitalt med en Canon EOS D60. Fast närvaron i bilderna är Olles egen. Ögonen som ser ut från bilden möter betraktarens med en avkopplad självklarhet.

Musik - mode - musik

Sorlet bland lunchgästerna på det halvfylla söderkafét i Stockholm är långt ifrån öronbedövande, men Olles lågmälda röst är ändå svår att urskilja. Han drar ofta händerna genom det korta håret. Raspar den blonda skäggstubben mot fingrarna. Att prata om fotografering går trögt, för just den karriären är lagd åt sidan.

– Jag är inne i en livskris. Ibland tänker jag att jag är lat eftersom ingenting händer, men jag är troligtvis utbränd. Den där hungern

« BÅDE VOGUE OCH COSMOPOLITAN ÄR EGENTLIGEN LIKA KVINNOFÖRNEDRANDE SOM SLITZ OCH HANDLAR BARA OM ATT SÄTTA KVINNAN PÅ EN PIEDESTAL OCH VILJA SÄTTA PÅ. »

jag kände när jag var 17-19 år är helt död, men jag har fortsatt att bara köra på ändå. Nu försöker jag komma tillbaka.

Han har ägnat mycket tid åt ett eget musikprojekt och jobbar intensivt med att producera sin egen demo.

– Att hitta rätt sound har käkat på kroppen. Jag vill ju göra musik som känns rätt, en ripoff är ju bara trist. Vilket kanske låter pretentiöst.

Han gnuggar ansiktet i händerna igen och är tyst en stund. 2006 bestämde han sig för att lägga av med fotograferingen till förmån för musiken. Han ville till Los Angeles och flickvännen, och lämna det trånga Stockholm bakom sig. Men Amerika är gigantiskt och drar till sig drömmar, helt utan löfte att infria dem. Planen att försörja sig på foto under tiden han jobbade med musik i LA sprack, och två år senare återvände han till Sverige. Nu försörjer sig Olle på att fota promotionbilder till band för

olika skivbolag, och producera musikvideos. Ett av de senare jobben var att göra metalbandet Soilworks video «21 more miles», vilket var kul eftersom han gillar Soilwork privat. Men att hitta tillbaka till just det brinnande engagemanget är svårt.

Svarta bilder

I ett försök att få igång ett samtal om fotografering tittar vi på hans bilder. Det karaktäristiska svarta binder samman fotografierna som består av både mode- och bandbilder.

– Jag älskar svärtan, känslan av svart smuts. Det ska vara lite som att bilden är lastad i en lerpöl. Det är faktiskt inte förrän nu som det känns okej att leverera en bild utan att pusha svärtan.

Då använde han bara modeller från etablerade agenturer. Skulle han fota konst idag skulle han istället rycka någon från gatan.

– Bygger du upp din portfolio och kontaktar en agentur får du aldrig de bästa och bildsköna modellerna, för de gör inte «test shoots». Av alla modeller jag fotat har bara en handfull varit självgående, medan andra varit som sten framför kameran.

Drivkraften att fotografera förvandlades till besvikelse – «varför ska jag stå där och vifta och veva utan att de gör något för att bidra till bilden?» – till dess att lusten helt försvann.

När orden tar slut ber jag Olle berätta om jobbet bakom bilderna och pekar ut ett av fotografierna jag fastnat för.

Berätta om dina bilder. Ta den här modellen till exempel, hon är vacker.

Tystnaden varar en sekund för länge innan Olle lutar sig tillbaka på pinnstolen och svarar med ett tyst skrätt «Jovisst, hon är skitsnygg. Men skämt åsido. Det är jag.»

Nu är det min tur att bli tyst. Jag lutar mig

närmare skärmen och kollar igen. Och en gång till. Det stämmer. Dags att byta samtalsämne.

Pure sex blir banalt

Vid 19 års ålder frågade han dåvarande flickvännen om hon kunde namnet på någon stor fotograf. Hon svarade «Bingo Rimér». Ett mejl senare välkomnades Olle som praktikant hos Bingo. Han stannade i ganska precis två månader och drog sedan igång sin egen karriär. Det första projektet på egen hand var att sätta ihop en kalender med modeller från Mika och Stockholmsgruppen. Kontakterna med agenturerna behöll han och fortsatte att bygga på sin egen portfolio. Innehållet ligger långt ifrån de typiska Moore och Slitz-bilderna även om en del visar hud.

– Hela Slitz-grejen är så bondig. Varför inte hellre försöka vara lite sofistikerad till vardags

och glo på porrfilm när man är ensam istället? Pure sex hör inte riktigt hemma i det man skapar, det blir för banalt.

Genustänket är uppfriskande. Modellerna är sensuella, men ingen känns utsatt. Olle tar fram det starka i varje person han avbildar och förmedlar en ogenerad voyeuristisk må-bråkänsla till publiken.

–Folk har tagit mig för en Slitzfotograf, vilket jag inte är. Men allt är sexistiskt på ett eller annat sätt och spelar på åtrån mellan man

och kvinna. Både Vogue och Cosmopolitan är egentligen lika kvinnoförnedrande som Slitz och handlar bara om att sätta kvinnan på en piedestal och vilja sätta på.

Tillbaka till början

Olles första studio låg på Bellmangatan på Söder. Han brukade släpa runt på en del blyxt-huvuden när han var ute på jobb, men efter ett tag gav han upp det. Det blev för jobbigt och studiomecket förtog den spontana känsla

som ger bilderna en extra spänning.

–Men nu är jag fruktansvärt less på den jämna exponeringen dagsljus ger. Istället kan jag fota under en vanlig lampa och bli glad över skuggningen. Precis som en nybörjare.

Den sparsamma utrustningen på fältet har han gemensamt med särskilt Anton Corbijn. Andra fotografer vars arbeten Olle gillar är italienska Paulo Roversi, för hans enkla rakt-upp-och-ner-porträtt, och framlidna Herb Ritts.

OLLE CARLSSON

Ålder 26 år.

Förebilder Anton Corbijn, Paulo Roversi, Herb Ritts.

Webbsida www.ollecarlsson.se

« JAG KAN FOTA UNDER
EN VANLIG LAMPA
OCH BLI GLAD ÖVER
SKUGGNINGEN. PRECIS
SOM EN NYBÖRJARE. »

– Han är jävligt sensuell och fotade passionerat. Han verkade vara smart och höll inte på med så mycket bullshit.

Det är det där med skitsnacket runt omkring som är svårt att acceptera. För medan skapandet höll igång Olle, viljan att ta så bra bilder som möjligt, hade han egentligen inget intresse av karusellen runtomkring, eller ens att hålla koll på vad som kunde tänkas bli nästa trend.

– Jag kan omöjligt kompromissa och är helt ointresserad av att delta i vårt konsumtionssamhälle, vilket är en ständig konflikt inom mig själv. Jag har inte hittat mitt sammanhang än. Förut trodde jag att jag skulle sluta med foto helt, men nu vet jag att det på ett eller annat sätt alltid kommer att följa med mig. ■